

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 > — >
Negyedévre . . . 2 > 50 >
Egy óra . . . — > 85 >
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Nincsen semmi baj.

Pécs, 1898. szept. 2.

A jövő héten újból megnyilando parlamenti ülészak már kezdi benépesíteni a különböző pártklubokat s mindenütt élénken tárgyalják a kiegyezés kérdésében bekövetkezett „döntést”, melyet valójában döntésnek csak a kormánypárt klubjában tartanak, mert erre nézve nem a közgazdasági ügyek végleges rendezése, hanem az képezte a főkérdést, bukik-e vagy marad a kormány, s ebben a tekintetben teljesen megnyugodtak a kedélyek; Bánffy báró megtalálta a módját, hogy egyelőre a bizonytalanság föntartásából eldegeljen tovább, a meddig lehet, egyelőre tehát nincsen semmi baj.

Hogy a bizonytalan állapot meddig tart s azután mi következik, arról ugyan fogalmuk sincs azoknak a jó uraknak ott lloydbeli klubban, de ők már annak is szörnyen megörültek, hogy már most nem kellett gazdát cserélniök s így új emberrel új érdemeket szerezniök. A mostani kormányelnök már tisztában van velük s ők is a kormányelnökkel. Bánffy tudja, hogy hűséges gárdája támogatni fogja, akármit terjeszt eléjük, de a pretoriánus had is tudja, hogy összetoborzójától kijár pontosan a zsold azoknak, akik békességesen meghajlanak a diszciplína előtt.

Az ellenzéktől nem sokat tartanak, mert ezek nem olyan vademberek, mint az osztrák obstrukció hősei, sem nem vereszknek, sem padokat nem törnek, legfőlebb csak beszélnek szép parlamenti stílusban, a mitől a kormánynak ugyan nem fájdul meg a feje.

Aztán az ellenzéki szóáradatra sem egyhamar kerül a sor, mert az országgyűlés megnyitása után rövidesen el fogják határozni a kiegyezési javaslatok bizottsági tárgyalását, s míg ezek a tárgyalások tartani fognak, vakációt adnak a háznak. A bizottságok pedig egy hónapnál is tovább fognak rágódni a tizenhét javaslaton; öt-hat hétig tehát megint a legteltesebb nyugalomra van biztos kilátás; hát nem boldog állapot ez?

Ha aztán ugy október hónap második felében megindul a nagy parlamenti csata, az sem lesz nagy baj, hiszen — félhivatalos híresztelés szerint — a kormány el van rá készülve, hogy a kiegyezési javaslatok tárgyalásával a Ház ebben az esztendőben már el nem készülhet s ezért decemberben felhatalmazást fog kérni a képviselőháztól, hogy míg a javaslatok tanácskozás tárgyát képezik, vagy pedig míg azt az új egyezményt, mely a Reichsrathnak akcióképtelensége esetén javaslatba hozatik, aktiválni lehet, *tartassék fenn a régi státuskvó*, nehogy — mint tavaly történt — törvényen kívüli állapot álljon be.

Nos, ha ezt a felhatalmazást a kormány megkapja, s hogy meg fogja kapni, az kétségtelen, akkor az obstrukció csak a kormány malmára fogja hajtani a vizet, mert minél tovább huzza ki az ellenzék a javaslatok fölött folyó vitát, annál tovább megmarad a státuskvó s annál tovább nem fog kenyértörésre kerülni a sor, ez pedig a kormány életének biztos meghosszabbítását jelenti. Épen nem csodálkoznánk tehát rajta, ha ilyen körülmények között maga a kormánypárt sietne az obstruáló ellenzék segítségére, hogy a tárgyalás s ezzel a boldogító státuskvó eltartson beláthatatlan időköz.

Mert az a kenyértörés mégis csak gondot ad a kormánynak, ha talán a parlamentben nem is, de azon kívül. Gyarmati helyzetünknek tovább föntartása olyan súlyos új áldozatokkal fog járni, hogy az könnyen felrázhatja mélyeséges álmából az ország közvéleményét, a mely érzéketlennek mutatkozott ugyan politikai jogaink elkobzásával szemben, minden közjogi sérelem iránt, de ha ezt a nagy indolenciáját arra használják fel, hogy mélyebben nyuljanak bele a zsebébe, akkor el fogja hagyni a békességes túrés s rá fog ütni a kézre, mely a zsebében kotorász.

Pedig hát újabb megterhelésünk kikerülhetetlen lesz, ha a törvényhozás megadja a maga hozzájárulását ahhoz, a mit Thun és Bánffy együtt kifőztek. A Badeni-vel kötött egyezményből való engedés s a magyar kvóta fölemelése lesz az ára szol-

gai meghunyászkodásunknak, ez pedig már zsebbe vágó kérdés s a szabadelvű kormányok hozzászoktatták a magyar közvéleményt, hogy minden egyéb iránt érzéketlen legyen, de a zsebkérdésben annál jobban hatványozta az érzékenységet.

Nos, a státuskvó alapján a terhek maradnak a régié, de nem járulnak hozzájuk s így a közvéleményt ennek tartamára meg lehet tartani várakozó álláspontjában, csak jöjjön hát az obstrukció, hogy ez a várakozó álláspont minél tovább tartson!

A magyar ellenzék obstrukciójánál sokkal nagyobb gondot okoz a magyar kormánynak is a Reichsrath féktelenkedése, mert nagyon bajos dolog még a kvótánk fölemelését is keresztülvinni, ha a Reichsrath nem csinál egyebet, mint veszekszik s talán még arra sem lesz rávehető, hogy kvótadeputációt válaszson.

De e részben Bánffy báró alkalmasint kiiktatta osztrák kollégáját, hogyan kelljen az alkotmányos formákat kezelni, hogy akaratának mégis föltétlen érvényt szerezzen. Ha már az osztrák kormány olyan ügyetlen volt, hogy elmulasztotta az alkotmányos szabadságot már a választásoknál megfojtani, mint ezt Bánffy báró tette, hát fojtsa meg most a parlamentben, választassa meg a kvótaküldöttséget rendőri asszisztenciával, vagy jelentesse ki azt megválasztottnak az elnök által, ha mindjárt a parlamentnek eszébe sem jutott választani; a fő az, hogy elnöki kijelentés történjék parlamenti határozatról, az mellesleg, hogy ez hogyan keletkezett, vagy egyáltalán történt-e választás, a fő a forma s ennek elég lesz téve, ha benne lesz a jegyzőkönyvben, hogy a kvótadeputáció meg van választva, mert akkor bekövetkezhetik a királyi döntés.

Hogy ennek a királyi döntésnek egy kis szépséghibája lesz, mert ehhez nem elegendő a kvótadeputációk határozata, hanem törvény szerint mindkét parlamentben megtörtént tárgyalásuk is szükséges, az nem feszélyezi Bánffy bárót; ha a királyt rá tudja venni ilyen döntésre, mit törődik ő a parlamentjével, sőt az egész országgal, hisz tudja ő, hogy a magyarnál loyá-

minden iskola részére, rajz- és írószerek, térképek, tanszerek, irkafüzetek, festékek, zsebtentatartók, zsebkések a legjutányosabb árakon

Engel Lajos utóda

Blancz József

könyvkereskedésében PÉCSETT, Király-utca az „Arany Hajó” szállodával szemben.

TANKÖNYVEK

lisabb nemzet nincsen a világon s eszébe sem fog jutni kritizálni a királyi döntést, ha mindjárt nem is voltak meg annak törvényes előfeltételei.

Biztos tehát a kilátás, hogy minden téren, a kvótakérdésben úgy, mint a gazdasági kiegyezés egész vonalán még jó sokáig megmarad az ideiglenes állapot s mig ez megmarad addig Bánffy is biztosan ül a székében, ennél többet pedig sem ő, sem pártja nem kívánhat — legalább egyelőre.

H i r e k.

Pécs, 1898. szept. 2.

Férjek lefegyverzése.

A minden oroszok fehér cárjának körjegyzéke mint a bomba csapott le békés otthonunkba. Én első sorban is arra gondoltam, hogy öröme e nagy eseménynek, egy görbe napot csinállok barátaimmal. E tervemtől azonban el kellett állnom. Sokkal nemesebb érzelmek dobogtatták meg szívemet.

Két hete ugyanis, hogy a feleségemmel hadilábon állok. Világos tehát, hogy végre is ki kell békülnöm vele. De hogyan?

Alig hogy megjött a cári szándék első hire, elhatároztam, hogy én leteszem a fegyvert. Igen, ez erkölcsi és hazafias kötelességem. Leültem tehát s megfogalmaztam az alábbi rendeletet:

»Az itt élő és szalmaözvegyként maradt, vagy feleségeikkel háboruban álló férjes felekekhez, illetőleg azok nagyhatalmi képviselőihez.

Mérlegelve azon fontos és életbevágó érdekeket, melyek a férjeket igen súlyosan érintik a szigorú és költséges készenlét folytán, melyben feleségeikkel szemben állnak s áthatva azon magasztos érzelemtől, hogy oldalbordáinkkal a jó viszonyt helyre kell állítani, a Férjek Konok Szövetségének a következőket indítványozom:

1. Dobja el minden férj a fegyverét, melyet hitvestársával szemközt használt, de viszont követelje, hogy

2. kedves felesége is rakjon le mindenemű fölszerelést. Szeszélyt, migraint, küldje haza az anyóst és helyezze nyugállományba a nyelvét. Különben a jó viszony nem állhat helyre.

3. Szalmaözvegyek s hasonnemű szerves

lények térjenek vissza békés családi körükbe, s ezzel kapcsolatban

4. szakítsanak minden eddigi szőke és barna élő nőszemélylyel.

5. Torzsalkodó férjek s haragvó apák kössenek nemes békét övéikkel és fizessék ki az összes régi és következő új női ruha és divatárus számlákat.

6. S végül fogadjuk meg ünnepélyesen, hogy mindent az asszony kedvére teszünk.

Eme pontozatokat a Férjek Konok Szövetségének nagygyűlése elé terjesztettem, melyet a hanyatló szalmaözvegyesség alkonyán tartottunk meg.

Előterjesztésem fenomenális hatást tett. A férjek örömpesve ugrándoztak fel helyeikről s a nyakamba borultak. Sirtak és nevettek, nevettek és sirtak. Ha a cár megteszi, ők is megteszik. Éljen a cár!

Én pedig buslakodva álltam ott, mint hajdan Márius, a férji önérzet romjai felett. Hát csakugyan így engedelmessékné mi asszonyainknak?

Pista barátom elérékenyülten törölgette a szeméit egy sarokban. Megszólítottam.

— Pista, hát te is? Te, akiről mindnyájan tudjuk, hogy mennyire örültél az arany szabadságnak.

— Hadd el, barátom, felelte Pista meghatottan, Mici megcsalt, Mici nem szeret már. Mit csináljak? Visszatérek a feleségemhez.

Tovább mentem. Ott meg a Pali állt merengve. Kérdésekre így felelt:

— Unom ezt a vendéglői étkezést, nem fér a gyomromba. Röpülnöm kell haza, édes feleségem oldala mellé, ki tárt karokkal s kitűnő szakácsnéval vár otthon.

Ezt mind a cár tette.

Vége tehát a Férjek Konok Szövetségének. S én nem lehetek többé elnök. Ám ezt nem engedhetem. Felszóltam tehát.

— Kedves barátaim! Miután szövetségünk megbomlott (Éljen!), ajánlom, hogy ismét megalakuljunk. (Ohó!) Igen barátaim, s nem ártunk a nemes célnak. Eddig ugyanis a Férjek Konok Szövetsége voltunk, ezután a Férjek Szelid Szövetsége leszünk. (Viharos taps.)

Nyert ügyem volt! Csakhamar iszonyu mulatságot csaptunk. Pista meg Pali alaposan beállítottak. Ejjel két órakor vetődünk haza.

— Hát a lefegyverzés? — szólalt meg valaki.

— Ugyan hagyjátok! — mondta egy jókedvű férj. Hát nem vagyunk mi lefegyverezve?

Nemsokára otthon voltunk. Csakugyan

lefegyvereztük magunkat, mert már alig tudtunk mozogni.

De oh, mi történt! Feleségeink megannyian tölfegyverkezve fogadtak. Ki seprővel, ki ernyővel, ki meg csak a nyelvével...

De ez is elég hatalmas fegyver...

Ime, hát erdemes a férjeknek szelideknek is lenni?

Förgeteg.

Napirend 1898. szeptember 3-án.

Naptár: szombat, szept. 3. — Róm. kath.: Mansvét. — Prot.: Hildegard. — Görög-kel.: (aug. 22.) Agatonik. — Zsidó: S. kithabó. — Nap két 5 óra 6 perckor; nyugszik 6 óra 20 perckor. — Hold két 7 óra 9 perckor este; nyugszik reggel 8 óra 39 perckor.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: Derült, száraz idő, hőemelkedés várható.

(Felhívás a bányász-kongresszus tárgyában a polgárokhoz.)

Majorossy Imre polgármester ma falragaszokon értesíti a város közönségét a szeptember 8—10-én tartandó országos bányászati és kohászati kongresszus Pécsre érkező vendégei számára a város által rendezendő ünnepekről. Az ünnepek felsorolása után a következő felhívás következik: »Tisztelt polgárok! Az országos erdészeti s a természetvizsgálók itt lefolyt közérdekű nagygyűlései alkalmából az ország minden részéből szerencsénk volt szakfériakat falaink között üdvözölhetni. Felejthetetlen napok azok ugy reánk, mint az akkori kedves vendégeinkre egyaránt! Országszerte beigazolást nyert akkoron, hogy a Mecsek alján elterülő ős városban: a magyar vendégszeretet s a hazafias érdekű célok iránti lelkesedés, elődeink öröke gyanánt a szivekbe bevésve él, hat, alkot és gyarapít! Ha akkoron, ugy a most érkező vendégeinkkel szemben is a tisztelet, rokonszenv, sőt a hálaérzetből fakadt igaz szeretetnek nyilvánulása el nem maradhat, mert hisz mi, mint nevezetes bányaváros polgárai, bennök a hon méhében dúsan rejlő kincseket a nemzeti vagyonosodás javára feltárni törekvő szakfériakat, a magyar bányászat jobb jövőjének apostolait üdvözölhetjük legközelebb falaink között s ölelhetjük sziveinkre őket ép ott, a hová ők nagy örömmel jönnek azért, mert lépten-nyomon beigazolván látják működésük céljának áldásos eredményeit. Fogadjuk tehát a legteljesebb őszinteséggel, a magyar szív és lélek igazi hevéllel kedves vendégeinket s fejezzük ki fáradaimkért igazi elismerésünket annál is inkább, mert hisz a mostani nagy-

Természetesen anyám! — magyarázta ki magát Béla — kezdő ember vagyok s levegőből csak nem élhetek.

— De hiszen te már kikaptad a téged illető részt az utolsó garasig, fiam, — világosítá fel fiát az özvegy — sok kellett neked, ami megmarad, az már a Jancsié. Így kívánja ezt az igazság.

— Ne magyarázza nekem mama az igazságot. Én jobban tudom, mi az igazság.

— No persze, hiszen azért tanitattalak, hogy tudd, s azért mondom ne keress semmit szegény öcsédén, meg rajtam. Lásd elég lesz a gyerekeknek azt az adósságot kitisztítani a házról, amit miattad kellett csinálnom.

— Adjuk el, s ami megmarad: elosztjuk — mondá Béla hidegen — így lehet legkönnyebben tisztítani mindent.

Mit? — pattant fel az özvegy, mintha kigyó csipte volna meg — micsoda? Eladni a házat, apátok házat? Komolyan beszélsz fiam?

— Nagyon komolyan!

— Soha! érted fiam? soha! Én állok őrt a kapuban, hogy idegen ember abba lábát be ne tegye. És volna szived, elköttyavetelni az ősi házat?

— Mindennapi dolog az anyam, osztozkodó atyafiak között.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A két fiu.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Amikor Futó Mihály uram meghalt, két gyermeke, Béla és Jancsi még nagyon kicsikéek voltak. Az özvegy, kire az ősi jussból jócskán maradt, sokat gondolkozott a fiai jövőjén. De hiába, anyai szívét nem lehet okolni, hogy első szülöttét, Bélát, jobban szerette — civakodó, haragos természete ellenére is — mint a szelid lelkű Jancsit. Sok tépelődés után bizony arra határozta magát az özvegy, hogy az urias modoru Bélát ügyvédnek neveltetni, Jancsit pedig asztalosnak adja. Pedig ha tudja, hogy mi fog történni idővel, bizonyára megfordítva cselekszik.

Béla a városban tanult; szerető anyja mindennel ellátta büszkeségét. Büszke is volt a fiura: jól tanult és tanárai szép jövőt jósoltak neki. Jancsi meg anyja közelében nőtt föl, derék, szorgalmas, munkás fiu volt, hanem — szegény — műveltség tekintetében nagyon elmaradt Béla mellől, — az ő nevét nem fogják kürtölni az ujságok, mint híres emberét; nem lesz szalonja, abban nem sűrögnek-forognak majd a közélet annyi kitűnőségei, mint a

Béla házában, mely valószínű, hogy palotának is be fog válni! — így ábrándozott az özvegy.

Drágán megfizette ezeket az álmokat.

Béla a városban valósággal ette a pénzt. Mit csinált, mit nem? hogyan élt, mennyit engedett meg magának? minderről nem volt fogalma a szegény özvegy asszonynak, ő csak fizette a kontókat, ahogy befutottak. Mert tetszik tudni, a tudomány drága könyvekbe van lerakva s azokat nem vesztegetik ingyen az utcán. Bizony drága pénzen kellett azokat megvásárolni.

Jóformán el is ment Bélának egész apai jussa, mire a diploma megkerült. Nagyon jó volt a diploma; az anya sirt örömeiben, mikor a már 25 éves fiu megmutatta neki és ölelgette kedvenc fiát, szive büszkeségét.

Jancsi is megnőtt már, a régi csendes fiuból komoly férfi lett. Mestere alig győzte dicsérni; de mind az a jó, amit kisebbik fiáról hallott, valami nagyobb örömet nem keltett az özvegy szívében. Csak akkor volt igazán boldog, ha nagyobbik fiát maga mellett láthatta, csókolgathatta. A diploma fölötti öröme még le sem csillapodott, mikor Béla megszólalt:

— Most azonban mindenké előtt kérem a jussomat!

— A jussodat? — kérde Futóné nagy szemeket meresztve,

gyűlésre is a haza legtávolabbi részeiből csak azért jönnek el, hogy a magyar bányászatnak felette nagy fontossága ügyét felvirágoztathassák. Legyenek nemes példáink Besztercebánya, Nagybánya s a többi kisebb, már őket vendégül látott felvidéki művelt városok! Adjunk tehát szives készséggel szállást a kedves érkezőknek s fejezzük ki rokonszenvünket irányukban az által, hogy házaikat szept. hó 8. 9. 10. és 11-ére lobogó diszbe öltjük s fogatainkat rendelkezésre bocsássuk. Mutasuk meg az ősi erénynek megfelelően, hogy Pécs sz. kir. város polgárai buzgón mozdítják elő a közérdeket s az erre törő honfiakat őszinte »Isten hozott«-al várják, a kik ép ezért itt igaz otthonra és »jó szerencsét« kívánó szívekre találnak bizonyára!

— **(Népesedik a jogakadémia.)** Az idei évvel — úgy látszik — sok hallgatója lesz a pécsi jogakadémiának. Különösen az első évre fognak sokan beiratkozni, a mint ez a sok új arcból következtethető, a melyek már napok óta s mindig nagyobb számmal láthatók az intézet folyosóin. A régi hallgatók is gyülekeznek be lassanként a vidékről s folyik az ismerkedés, hangosak az olvasókör terméi, a melyekben a vakáció folyamán meglehetősen csend uralkodott. Nehány nap múlva pedig, a mint az előadások megkezdődnek, még népebb lesz az akadémia épülete s az esti korzón sok új alak lesz látható, a kik nemsokára épen úgy otthon találják majd magukat Pécsen, mint a régi jogászok.

— **(Névmagyarosítások.)** Fischer Hermann, Márk és Lázár, mohácsi illetőségű, ugyanottani lakosok Halászra, — Steiner Jakab, nagybajomi illetőségű, ugyanottani lakos Szekeresre, — Klein Náthán, tolnai illetőségű, budapesti lakos Tolnaira és Wurst András, m. á. v. raktárnok szobbi lakos, valamint kiskoru Antal, Teréz, Ernesztin, Rozália, András, Julia és Margit nevű gyermekei Vadászra változtatták vezetéknévüket belügyminiszeri engedély folytán.

— **(Az időjárás szeptemberben.)** Kellemesen hangzanak egy ismert csillagász időjárás jósatai a bekövetkezett szeptemberi hónapra. Szerinte, néhány zivatartól eltekintve, nagyon szép őszelőre számíthatunk. A csillagász prognózisa ugyanis szeptember havában a kö-

vetkező időjárást jövendöli: 1—10-ig: állandóan szép és forró időjárás. 14—22-ig: szép forró, felváltva zivatárokkal, 22—26-ig: zivatárok, különben szép és meleg, 27—30-ig: igen szép, száraz, meleg. Reméljük, hogy az időjós jól olvasott a csillagokban, ámbár mindjárt az első szeptemberi napot a legjobb igyekezettel sem lehetett az állandóan szép és forró jelzővel illetni.

— **(Diákok hete.)** Jelentősebb hét alig van az évben, mint ez a mostani. A mire ez mult hétté válik, sok mindennek megváltozik a rendje. E héten ért véget a vakáció, e héten folytak a beiratások, volt a könyvvásár, folyt a vidéki bevándorlás, kezdődtek az önképzőköri korteskedések és diákidillek. E héten akár más se történnék: a Dreyfus-végtelenség szünetelhetne, a kiegyezés aludhatnék, a spanyol-amerikai békebizottság pedig alkudozás helyett megkezdhetne egy óriás alsós-ciklust, — e hét a diákok hete és a hét krónikája csak a diákeseményekből formálódhatnék. — A személyi hírek helyén például a vidékről bevonuló szülők, gyermekek, papok és tanítók érkezését lehetne jelezni. Tele van az utca velük: vak, a ki le nem olvassa róluk, hogy vidékről valók és hogy a beiratkozások vendégei. A közgazdaság helyét pedig a könyvbörzének lehetne szentelni. Hivatalos jelentést közölni, hogy minő árfolyama volt a kispiacon Sztéryni Ásványtana I. részének, ódon és telefirkált alakban; Szilasi Mór latin nyelvtana hat év előtti kiadásának volt-e élénkebb kereslete, vagy Laukó Albert egyetemes földrajzának. Élelmes diák-alkusok, a kik év végén potom áron megveszik az ódon könyveket s most a kereslet által fölemelt áron kis haszonnal adják el — szakavatott referádát írhatnának erről. A multságoknak is lenne anyaga . . . persze mindezeknek nem nálunk, hanem a Diákok Lapjában, a Tanuló Ujságban, a Gimnazisták Estilapjában, vagy a Független Alrealista c. szakközlönyökben. Mert hát az is tudnivaló, hogy ezek az ujságok, — a melyek jobbra a tanári kar és a nyilvánosság kizárásával jelennek meg — a vakáción át hallgattak és e héten kezdik

meg az új évfolyamot, az új érárt. Ezek tudják csak igazán méltányolni, hogy micsoda nagy hét volt ez a hét.

— **(Közel a lefuvás.)** Közeledik a fegyvergyakorlat vége. A gyakorlat színhelyén egy magaslatra kiáll a jó torku és erős mellű ezredtrombitás. Harsog a kürt, melynek levegőt hasító hangjait erre is, arra is elhordja a szél, meghallja ezt minden gyakorlatozó katonára, mert az ezredkürtös fuvás közben fordul észak, kelet, dél és nyugot felé és a kürt hangjait átveszik az összes kürtösök. Lefujnak, hazajönnek, leszerelnek és mennek az oly nehezen várt szabadságra. Az ifjabb katonáknak meg ezt látva, fáj a lelkük, sokan könyeznek is közülök, mert ők nem mennek haza, itt maradnak még továbbra is. S mikor aztán ők lesznek az öreg bakák, akkor ők hallgatják örömmel a lefuvást. Hanem persze akkor is lesznek fiatalabbak is, kik még nem örülnek a lefuvásnak . . . Ha ugyan akorra az orosz cár béke-tervét nyélbe nem ütük.

— **(Biztosítók kongresszusa.)** A magyarországi biztosító társaságok vezetői és hivatalnokai már évek óta törekedtek egy országos egyesület létesítésére. A végrehajtó bizottság újabb az igazgatóságok hozzájárulásával szélesebb körű akciót indított meg és október hónap végére Budapesten országos kongresszust fog egybehívni. A bizottság a kereskedelemügyi miniszternél is járt s a kongresszusra jelentkezők számára utazási kedvezményt kért. A kongresszus célja az országos egyesület megalkotása, egy biztosítási szakiskola föllállítása a kormány támogatásával és az üzletágak tudományos uton való művelése. A kongresszusra való jelentkezések a Biztosítási és Közgazdasági Lapokhoz (Aradi-utca 40.) intézendők.

— **(Fürdői élet.)** Harkányban, mint az igazgatóság értesít bennünket, folyó évi szeptember elsejéig a fürdővendégek száma 1795 volt.

— **(Halálosvégű vadászat.)** Balogh Gyula, szilasbalhási földbirtokos, a birtokán levő nádasba indult vadászatra. Töltött fegyverét kezében tartva akart lépni a csónakba s e pillanatban a fegyver eldőrdült s a lövés Balognak oldalába furódott. A szerencsétlenséget az okozta, hogy Balogh nem vigyázott a fegyver szíjára, mely a kakasra csavarodott s megakadván a csónak orrában, a fegyvert elsütötte. A meglőtt ember egy jajkiáltással összeesett s mire segítségére siettek, már meghalt. Tragikus halála annál nagyobb részvétet keltett, mivel a bátyja, Balogh Sándor százados ezelőtt két évvel Jászberényben lelte tragikus halálát, a hol a puskaporos torony felrobbanván, a százados a robbanásnál lelte halálát. A szerencsétlenül járt földbirtokos özvegye és négy árva gyermeke siratja.

— **(Megvert asszony.)** Kisköszegen szomszédok egymással Hómann Józsefnek és Baltin Ferencnek. Azonban nem élnek egymással valami jó viszonyban, mert folytonos a civakodás köztük. Ez a harag a napokban arra vitte Baltin Ferencet és a fiát, hogy mikor Hómann József nem volt otthon, megtámadták a feleségét és úgy elverték, hogy az most az ágyat kénytelen őrizni. A megvert asszony följelentette a boszuálló szomszédokat a bíróságnál.

— Fiam megörültél! Mondtam, neked már semmi jussod.

— Ád a törvény.

Az özvegy elvesztette minden türelmét, elfordult szíve büszkeségétől, s azt mondta:

— Eredj el a szemem elől. Megtagadlak, hogy fiam vagy.

És az ügyvéd elment. Másodszor kereste jussát s a törvény megítélte neki. Az ősi házat nemsokára licitálták is. Három hajdu állott őrt a kapuban, hogy a licitáló publikumnak bántódása ne essék. Féltek az özvegytől, utóvégre még galibát talál csinálni. Hanem dehogy csinált. Szegény öreg behuzta magát az utolsó szobába, hová nem hallatszott be az árverezők bántó zajongása; ott sirt csöndesen. Könyei patakként peregték le arcáról.

Egyszer csak vállára teszi valaki a kezét.

— Kedves mama! ne sirj, nem turnak ki az idegenek családi örökünkől: én vettem meg a házat.

— Te? — pattant fel az özvegy — te vitted meg és mivel?

— Jó emberek ajánlották fel hozzá a pénzt, a két kezem munkája fogja törleszteni az adósságot.

— Fiam — tört ki végtelen meghatottsággal gyermeke nyakába borulva az özvegy — édes fiam, te különb, te százszorta neme-sebb vagy a másikinál.

Ki nem akarta ejteni annak a másiknak a nevét.

. . . Béla utóbb sokkal »különb«, nagyobb ember lett Jancsinál. Mint ügyvéd rövid idő alatt országos hirre tett szert. Nagyságának híre eljutott anyjához is. Valami fővárosi ember lakást akart bérelni nála s a bemutatkozás után megkérdezé, hogy talán Futó Béla elsőrendű kriminalista rokonához van szerencséje, ki ebből a városból való.

— Az ügyvéd ur fiam.

— Csakugyan? Gratulálok! Ön nagyon büszke lehet a fiára.

— Van nekem egy másik fiam is, akire százszorta büszkébb vagyok — volt a válasz.

— Igazán? És az?

— Épen itt jön — kiáltott föl örömmel az özvegy az ajtó felé mutatva, melyen épen Jancsi lépett be. A műhelyből jött s az özvegy odalépett hozzá, megölelte s végtelen gyöngédséggel mondá:

— Te vagy, fiam! a világon egyedül te az én büszkeségem!

A fővárosi ember pedig elbámult. Nem tudta föllogni, hogy lehet valakinek az ilyen bőrkötényes kézműves a büszkesége, mikor országos híru ember, egy zseniális ügyvéd a másik fia. Igazán különös.

Lévay Béla.

— **(Elhajtott sertések.)** Szabényi András, dárdai lakos udvaráról egyik éjjel négy darab sertést elhajtottak. A tolvajok teljes csendben végezték dolgukat, úgy, hogy a sertések ellopását csak reggel vették észre. A nyomozás alkalmával azonban kiderült, hogy a sertéseket *Reketye* József bezdáni és *Béldi* István sepei lakosok hajtották el, közösen, de aztán megosztották rajtuk s mindkettő két-két sertést hajtott haza az udvarába. Ott a sertéseket meg is találták, a tolvajokat pedig följelentették a bíróságnak.

— **(Postamester kerestetik.)** A tolnamegyei Kis-Vejkén egy postamesteri állás van üresedésben. Pályázók ajánlataikat három hét alatt adják be a posta- és táviradaigazgatóságához.

— **(Fejbe verte.)** Barban véres verekedés történt a napokban. *Rikkert* János vezett össze *Müller* Jánossal és egy bottal több helyen beszakgatta ellenfele fejét, mire ki tudták kezei közül szabadítani. A fejbevert ember bekötözött fejével ment feljelenteni *Rikkertet*, hogy a bíróság szabja ki rá a büntetést a verekedés miatt.

— **(Szövetségi ünnepélyek.)** A P. B. C. által rendezendő kerékpár-corsón résztvesznek az Eszéki bicycle club, a Budapesti kerékpár-egylet, a Turista egylet, a Pestmegyei kerékpár-egylet, Nemzeti kerékpár-egylet, a Pécs-baranyai Sport-Egylet, Polgári kerékpár-egylet és a Pécsi Bicycle Club. A versenyekre neveztek: *Kirchknopf* (M. A. C.), *Keszler* (Condor), *Krempels* (M. A. C.), *Szárits* (Sz. Sp. E.), *Mr. Savary* (Savaria Bic. Cl.), *Lauber* Dezső (P. B. C.), *Müllherr* Ferenc (P. B. C.), *Csirszka* (Z. K. E.), *Tiefenbacher* (P. B. C.), *Bedő* Andor (P. B. C.), *Herfurth* (P. B. S. E.) E szerint a pécsi pályán vasárnap Magyarország 5 legjobb amateur versenyzője találkozik és igen érdekes lesz ezek küzdelme. A szövetségi bajnokságban starthoz állók versenye annál fontosabb, mert ez az öt jeles versenyző eddig egy csoportban nem versenyzett, így tehát rangjuk megállapítható nem volt. A korzó menet d. e. 1/2 11 órákor kezdődik. Utirány: a buzatértől kiindulva a Kossuth Lajos, Király, Ferenciek, Gyár-utcákon át az ország-utrá, onnan a Majláth-térre, hol a korzó véget ér. Szombat este 1/2 9 órákor nagy lampionos menet lesz a védnök tiszteletére. Gyülekezés a Pannónia-kávéház előtt. Onnan a menet az Irgalmasok-utcáján át a Király-utca felé vonul. A Nemzeti Kaszinó épülete előtt a Pécsi Dalárda várja a menetet és az erkélyről a fölvonulást végig néző főispán tiszteletére két dalt énekel. A lampion menetben minden kerékpáros részt vehet. Lampionokról a club gondoskodott. Ünnepi sorrend: Szombaton este 8 órákor: A M. K. Sz. elnökségének fogadtatása cigányzenekarral az indóházban. Este 9 órákor: lampion-menet. 10 órákor: ismerkedési estély a Vademberben. Vasárnap d. e. 1/2 9 órákor: Tanácsülés a városház disztermében. 10 órákor: gyülekezés a korzómenethez a buza-téren. A felvonulás sorrendje:

1. A P. B. C. menetparancsnoka.
2. A M. K. Sz. kapitánya.
3. Disz szekér cigányzenekarral.
4. A dijkorzón versenyző egyletek a. b. c. rendben.
5. Ünnepi diszkocsi (jelképezve a M. K. Sz.-et).
6. Az ünnepély diszelnőkeinek fogatai.
7. Történelmi diszkocsi (ábrázolja Draiszt, a kerékpár feltalálóját.)
8. Az összes sportokat ábrázoló diszkocsi (Pécs-Baranyai Sportegylet.)
9. A Pécs-Baranyai Sportegylet diszített kerékpárok.

10. A Pécsi Polgári K. E. diszített kerékpárokon.

11. Gyermekecsoporthoz kerékpáron.

12. A Pécsi Bicycle Club tagjai diszített kerékpárokon.

Diszébéd. A szövetségi vendégek tiszteletére déli 12 1/2 órákor diszébéd a Vigadó nagytermében. Bejárat a Percel-u. felől. Teríték ára pezsgővel és borral 3 frt. — Jelentkezni lehet *Kindl* József vezérigazgató urnál, vagy ifj. *Fürst* Gyula club-titkárnál. A diszébédn báró *Fejérváry* Imre főispán urral élén Pécs egész intelligenciája részt vesz. Délután 1/2 4 órákor nagy amateur-verseny a P. B. C. pályáján. Este 9 órákor bucsu-estély a Vadember szállodában s a díjak kiosztása.

— **(Lövöldöző gyümölcsoltovaj.)** Dárdán *Jungernagel* Ferenc már régebben tapasztalta, hogy kertjéből a gyümölcsöt valaki rendszeresen lopkodja. Most aztán lesbe állt és a gyümölcsoltovajt meg is fogta *Kuruc* Uros személyében. Azaz hogy csak meg akarta fogni, mert a tolvaj előrántott a zsebéből egy revolvert és abból rálőtt *Jungernagel*re. A golyó azt csak a vállán horzsolta, de a tolvaj ezzel időt nyert magának, hogy megugorhatott. Meg is ugrott úgy, hogy mikor szándékos emberölési kísérletért el akarták fogni, nem találták sehol. Ugy látszik, elbujdosott a büntetés elől.

— **(A mulatság vége.)** *Rezmann* János tamásii lakos tehetős ember lévén, ha néha kedve kerekedik mulatni, százasokkal a zsebében indul el a mulatságra. Így tett a napokban is, a mikor három százast és egy csomó aprópénzt tett a zsebébe. A mulatságra még az aprópénzből is futotta, úgy, hogy a három százashoz hozzá sem nyult. Azonban, mikor a mulatságból hazatért és kereste zsebében a három százast tartalmazó pénztárcát, azt nem találta sehol. A három százast elvesztett, odavan s bizonyára, a ki megtalálta, meg is örült neki. Nem örült azonban a kárnak *Rezmann* uram, a ki sietett feljelenteni a csendőrségnek, hogy a pénzét elvesztette; keressék meg, hogy ne kerüljön ilyen sok pénzbe a mulatsága. Eddig azonban még nem került meg az elvesztett három százast.

— **(Buzát lopott.)** Így aratás és cséplés után akadnak, a kik — mivel maguknak nem termett búzájuk — a mások gabonájából szeretnének részesedni. És ha másképp el nem érik céljukat, hát lopnak. Így tett *Kalaznón Varga* Ferenc napszámos is, a ki *Schmidt* Ferencről három zsák búzát ellopott. Káros feljelentésére megindított vizsgálat során bűne azonban kiderült s most a bíróság végez vele.

— **(Megugrott tolvajok.)** Mohácson az őrjárat egyik éjszaka két embert vett észre az utcán, amint vállukon egy-egy zsákban valami terhet emeltek. Az emberek, mikor az őrjáratot meglátták, eldobták a zsákokat és futásnak eredtek. Sikertült is nekik a sötétségben az őrjárat elől megugraniok, hátrahagyván a lopott zsákmányt, a mi kukorica volt. A megugrott tolvajok *Seregélyi* József udvaráról emelték el a két zsák kukoricát és odább is álltak volna vele, ha az őrjárat nem találkoznak. Így a lopott kukoricát nem vihették el, hanem maguknak volt annyi szerencsájük, hogy megmenekültek az elfogatástól s még ma sem sikerült felfedezni a kilétüket.

— **(Saját lakásán verte meg.)** *Veszélics* János, kisköszegi lakos, vakmerő boszút állt *Salavik* Jánoson. A napokban egy este behatolt annak lakásába, földöntötte a szobájában az asztalon égő lámpást és a söté-

tétben véresre verte *Salavikot*. Mikor már a szomszédok is eljöttek a megtámadott ember segélykiáltásaira, csak akkor távozott a házból a boszúálló ember, akit vakmerő tettéért följelentettek a bíróságnak.

— **(A kit az ördögök bántanak.)** A rendőrségnek ugyancsak sok gondot okoznak az emberek ügyes-bajos dolgai. Eléje járnak sokszor olyan panaszokkal, amelyekhez tulajdonképpen semmi köze sincsen. Egy ma történt következő eset bizonyítja ezt. A rendőrbiztos épen egy fontos jelentésen dolgozik, amikor becammog egy vén anyóka. Nagyon köszön.

— Mi a kívánsága lelkem?
— Hisz a biztos ur tudja már a bajomat.
— Nem én.
— Pedig az egész világ ismeri. A biztos türelmetlenkedni kezd.
— No mondja már meg mi a baja?
— Hejh, de mikor az olyan nagy dolog, hogy ki sem merem mondani.
— De én akkor nem tudok segíteni a baján.
— Az egész világ bánt engem.
— De hát kicsoda? Mondja meg az Istenért!

— Az ördögök bántanak. Ha a bal fülemre fekszem, mind az ördög bánt, csak akkor maradhatok tőlük nyugton, ha a jobb fülemre fekszem.

A biztos látta, kivél van dolga. Ugy tett mintha erre a különös panaszra a megfelelő paragrafust keresné ki, azután komolyan kimondotta az ítéletet:

— Jól van, most már értem a baját. Menjen szépen haza és feküdjék mindig a jobb fülére.

A szegény asszony nagy hálálkodások között megnyugodva távozott.

— **(Amerikai csempésznők.)** Az európai utjukról hazatérő amerikai hölgyek között igen sok az olyan, aki rendszeresen űzi a csempészetet. Az Atlanti-óceánon járó személyn szállító hajók pincéiről sok érdekes dolgot tudnának erről elbeszélteni. A tengeren utazó nők eme bizalmasai tanuskodhatnának róla, hogy némely hölgy az egész utazás alatt ki se mozdul kajútjából. Ezek az asszonyok éjjel-nappal azzal bibelődnek, hogy nagy utibőröndjüket újra meg újra átrakosgatják, vagy szakadatlanul varrogatnak attól a pillanattól kezdve, hogy valamely francia kikötőben hajóra szálltak, mindaddig, míg Amerika partjai föl nem tűnnek a láthatáron. Viseltes ruhák bélései közé sok száz méter valódi csipkét varrnak, az elegáns öltözeteket, melyek valamely hirneves párisi divatárusnő műterméből kerültek ki, a yankee-lady ügyes kezei bámulatos módon tudják ócska ruhákká változtatni. Természetesen nem szabad a fáradságot sajnálniok, hogy az új, drága ruhákat ócska, gyűrött szegélyekkel átdiszítsék és itt-ott egy-egy szinehagyott szalagot alkalmazzanak. A szoknyák belső varratát meglehetősen piszkos fodrokkal fődik el és a finom selyembélést más, ugyancsak kopott szövettel huzzák át. Egész ruhákra való pompás selyemszöveteket szednek ki az elegáns dobozokból s a mily erősen csak lehet, összecsavargatják s aztán viselt ruhákkal telt bugyrokba rejtik. Az új ruhákat néhány óráig viselik s aztán

ezeket is a bugyrokba gyömösölik. Sok tucat pompás kivitelű francia keztyűt viaszkos-vássonba varrnak s aztán kevéssel a megérkezés előtt saját testükön rejtik el. Nagyértékű csipkeshoknyákat széles fodrokkal csufítanak el, melyeket a legolcsóbbfajta kontár-csipkékből tákolnak össze, úgy, hogy az így preparált ruhát még a tapasztalt hozzáértő is gyanutlan szemmel nézi. Az ilyen gyakorlott csempész nőt nagyon nehéz rajtakapni, úgy, hogy az a csempészett árukból huzott nyereségéből gyakran egész utiköltségét fedezheti. Érdekes egy ujonc csempész nőt megérkezésekor megfigyelni. Folytonos sápadozása és pirulása, dadogása és reszketése könnyen elárulja és igen gyakran csak a vámfelügyelő jóakarátának köszönheti, hogy bántatlanul mehet útjára. A vámtiszték figyelmüket főleg azokra a nagy biztonsággal és határozottsággal föllépő hölgyekre összpontosítják, akik rendszeren az amerikai pénzarisztokraciához tartoznak. Ezeknél ugyszólván biztosan számíthatnak gazdag zsákmányra és várakozásukban csak ritkán csalódnak.

— **(Őszi rózsá.)** Tegnap láttam az első őszi rózsát. Rózsaszín, gömbölyű fejével ott szerénykedett egy gomblyukban. Ahogy láttam, szomorú, fájdalmas érzés rezdült át a szivemen, mely megsajogott ennek az érzésnek a hatása alatt.

Hát vége a nyárnak, a vérforraló, gyümölcsöntő nyárnak? Férfikorából kinőtt a természet s aggastyánság kezdődik? A szegfűk illatos, édes csoportjára ráfujja élő leheletét az enyészet s azok is hervadásra jutnak?

Tegnap láttam az első őszi rózsát.

És az ég azurja egyszerre, mintha halványabban kezdett volna derengeni s tiszta, szűz kékjét gyászlepel gyanánt mintha felhővonta volna be.

A fák zöldje között megcsillámlott egy-egy színes levél, piros, sárga, tarka vegyülékben szemet bántólag.

És feltűntek az aszott, szomorú mezők, amelyeken szomorun arat az ember s aratás után is szomorú marad.

Az erdő hangtalanná vált; nehéz sóhajjal huzódtak közelébb egymáshoz a fák, mintha panaszszóra nyitották volna szájukat: Hideg van, fázunk. Madár dala nem szól belé a magasztos csöndbe, tarka gyíkok helyett, későn jött, csenevész madarak mászkáltak unott lassúsággal a száraz avaron.

Fent-fent a magasságban bűgva szárnyaltak tova a vándormadarak, — szebb hazát, jobb hazát keresni, hol örök a fény, örök a sugár.

És lassanként szemembe szökkent egy könnycsepp és siratgatni kezdtem a nyarat, a szegfűtermő, aranyos nyarat . . .

Tegnap láttam az első őszi rózsát.

— **(A próféta utódja Amsterdamban.)** Azokra az ünnepekre, melyeket Vilma németalföldi királynő megkoronázása alkalmából rendeznek Amsterdamban, egész sereg indiai fejedelem érkezett Amsterdamba. A legelőkelőbbek egyike a siaki szultán. Birodalma Szumatra szigetén van és vagy száz év óta egy bevándorolt arab dinasztia

uralma alatt áll, mely eredetét Husszein-től, Ali kalifa második fiától és Fatima-tól, a próféta leányától származtatja. A siaki szultán, a kinek Abdul Djalil Saiftaddin a rövidebb neve — a hosszabb neve e lap egész hasábját elfoglalná — azt mondja, hogy ő a próféta egyenes utódja és ezért a török szultántól elvitatni akarja a kalifátust. Természetes, hogy a próféta utódja nagyon jámbor mohamedán. Az igaz, hogy azt beszélnek róla, hogy a Koránnak egy rendelkezését sem tartja be oly hiven, mint azt, a mely a soknejűségről szól. Háremében szereti a változatosságot s öreg feleségeit sietve fiatalokkal cseréli ki. A borivás tilalmát nem veszi ilyen szigorúan. Természetes, hogy Amsterdamban az orfeumokat is megtisztelt látogatásával, sőt rossz nyelvek azt beszélnek, hogy néhány szép táncosnőnek igen kedvező szerződötési ajánlatot tett a próféta utódja.

— **(Vitriol és revolver.)** Egyik közel vidéki anyakönyvvezetői hivatalban tegnap egy dráma volt készülösen, amely azonban nem volt véres kimenetelű. Ritkaság számba menő pár állított be az anyakönyvvezető elé. A leány szépséges, üde és fiatal. 20 éves. Mellette egy aránylag erőteljes ember áll, de redőszántott homloka, szürke haja mutatja, hogy régen túl van a legénykoron. Komoly mind a kettő. Szeretik egymást és egymáséi akarnak lenni. A vőlegény 67 éves. Egyszerre csak egy összetöpörödött, komor anyóka jelenik meg a hivatalban. A leány anyja . . . Egy batyut hoz a hóna alatt és duruzsol, szitkozódik. Beszédéből ki lehet venni, hogy nem adja meg anyai beleegyezését a megkötendő frigyhez. Azután kipakkolja a batyut s egy revolvért ránt elő. »Nini! Puska van nála!« kiáltja rémülten a leány. Odarohannak, hogy

elejét vegyék a bajnak, de a mérges anyóka más fegyverrel is fel volt szerelve. Félliteres flaskót tart a kezében, tele öldöklő, égető folyadékkal: vitriollal.

»Te jó madár, mondja a leánykának. Ugy leöntelek evvel, ha el nem mentek innét, hogy megkeserüli a szépséged.«

A hivatalnokok előhívták a szolgát, aki nagynehezen kituszkolta a szitkozódó öreg aszszonyt. A szerelmes pár pedig remegve jelenti ki, hogy ők egymáséi akarnak lenni örökre.

A mai számban közzétett **Friedmann Károly és Günsberger** butorraktár hirdetésére fölhevítjük t. olvasóink figyelmét.

A szülői gondatlanság áldozatai.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. szept. 2.

Akár állandó rovatot lehetne nyitni a szülői gondatlanság ama fájának, mely igen gyakori esetben okoz szerencsétlenséget. A gondatlan szülők nem vigyáznak apró gyermekeikre; engedik azokat bárhová is menni, bármihez nyúlni, csak hogy ne kelljen velük vesződni, hogy az egész napot a házon kívül töltsék; játékkal, hogy ne unatkozzanak, de hogy ez a játék sokszor veszedelmes is, arra nem gondolnak.

Egyszerre négy esetről is kapunk hírt, mikor a szülői gondatlanság okozott szerencsétlenséget. Mind a négy esetben tűzveszedelemről van szó, melyet játszó gyermekek okoztak, kik minden szülői fölügyelet nélkül

voltak magukra hagyva s gyerekésszel tüzet gyújtottak, hogy azzal mulassák magukat.

Az első eset *halállal* végződött. Az a kicsi, tudatlan gyermek, aki minden fölügyelet nélkül lévén, tüzet gyújtott, maga is bennégett az épületben, ahol játszott volna a tűzzel.

A tolnamegyei alsó-Lepperd-pusztán történt ez a tragikus szerencsétlenség. *Döry Vilmos* bérletén *Binder Márton* cselédnek ötéves *Ferenc* nevű fia kiment a sertésólba, amely üresen állott s ott tüzet rakott. A gyufát hozzá természetesen a lakásukból vitte, de hát szülei ezt sem vették észre, valamint arra sem ügyeltek, hogy a fiu mit csinál az ólban. Talán nem is tudták, hogy ott van, mert mikor az ól lánggal égett, a tüzet siettek oltani s csak később jutott eszükbe, hogy keressék a fiukat.

És a kis *Binder Ferencet* ott találták meg *összeégett testtel* az ólban, melyről a tűz tovább terjedt a gazdasági épületekre s mire el birták oltani, *kilencezer forint kárt* okozott.

A második eset Bogaras-pusztán történt. *Bischitz Jakab* bérletén laknak *Bánki György* és *Biró István*, kiknek gyermekei — mint szomszédok — folyton együtt voltak. Persze itt is hiányzott a szülei fölügyelet, mert a két gyermek egész nap is elvult, anélkül hogy a szülei utánuk néztek volna. Így történt ez most is, mikor a négyéves *Bánki Józsi* és a hároméves *Biró Jani* elvonultak az udvarukba a ház hátulja mögé és ott a kukorica-góréban tüzet raktak. Azaz csak akartak rakni, mert a gyufát gyújtogatták hozzá, mikor egy eldobott égő gyufától meggyuladt a száraz faalkotmány és lángba borult.

A két kis gyermek benn szorult volna a tűzben szülei gondossága mellett, de ijedten futottak ki az égő góréból s a nagyobbik futás közben elesvén, homlokát törte be, a kisebbik pedig lábán szenvedett sérülést.

A tüzet itt sem birták lokalizálni s az egy nagy pajtát s a benne levő takarmányt is felemésztette, úgy, hogy a kár megközelíti a négyezer forintot.

A harmadik tűzveszedelmet megint egy gyermek okozta, úgy, mint az elsőt. Egyedül, magányosan játszadozott a szülei udvarán a hat éves *Balogh Jani*, a ki ugyan már egyébre is gondolhatott volna, mint a játékra, de hát mivel szülei, mit sem törődve vele, egész nap magára hagyták, unalmában végre is a játékhoz folyamodott. Nem a porban játszott azonban, hanem behúzódott egy kamrába és ott gyulákat gyújtogatván, gyönyörködött azok fellobbanó, majd elalvó lángjában.

A kamrában, épen az ajtó mellett egy csomó zsupszalma volt, a mely egy gyufától meggyuladván, lángját a szél felkapta a tetőig s az is meggyuladt tőle. Aztán a tűz tovább terjedt, *Óváry Ferenc* bérletnek valami hat cselédje károsodott meg, mert a cselédségi házak s a bennök levő tárgyak mind odaégték s a többek között egy ólban öt darab sertés is bentégett.

A kár itt csaknem ötezer forint s a kis *Balogh Jani* csak több égési seb árán tudott a tűzből kimenekülni.

Az utolsó szerencsétlenségénél kukorica-sütéssel voltak elfoglalva a gyermekek. Rác-Görcsönyben *Pac Ádám* udvarán annak négyéves fia és a szomszéd *Bernhardt Ferencéknek* szintén négyéves kis fia együtt kukoricát akartak sütni. E célból gyufát csentek el a konyhából, a kukoricát már úgy adták nekik a szülei s azzal az udvar hátsó részében levő istálló mellé mentek.

Meg is gyújtották a tüzet, de egy közelben levő rözserakásra egy zsarátnok szállván, az meggyuladt s a kukoricasütésből nagy tűzveszedelem támadt. Az istállóról *Pacék* házára ment át a tűz és azt is tönkretette, mintegy

t.

b

k

z

k

i

-

)

,

i

.

l

i

-

l

-

-

-

-

-

-

-

-

-

ötszáz torint kárt okozva így a szülőknek. Majd *Spitzer* János istállójárja is átcsapott s csak akkor birták lokalizálni. A drága kukorica-sütés hősei, a két kis gyerek, az ijedségen kívül egyéb bajt nem szenvedtek ugyan, de a kis Pac Ádám ágyban fekvő beteg lett, épen a kiállott nagy félelem miatt.

A hatóság mind a négy esetben megindította a bünvádi eljárást a gondatlan szülők ellen.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1898. szept. 2. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 769.9 mm. (emelkedő.)

Hőmérsék = 11.6 °C

> maximuma: 18.9 °C

> minimuma: 13.8 °C

Párányomás: 7.5 mm.

Relatív nedvesség: 79%

Felhőzet: S t.

Szélirány s erő: N E i.

Csapadék 24 órai: —

Dr. Czürer.

T a n ü g y.

(**Igazolatlan mulasztások.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter az iparos- és kereskedő-tanonciskolákban előforduló igazolatlan mulasztások tárgyában rendeletet bocsátott ki, melylyel elejét veszi a nagymérvű igazolatlan mulasztásoknak, szigorú ellenőrzésre utasítva a tanfelügyelőket. Felhívja a tanfelügyelősegeket, hogy a nevezett iskolák tanulóinak mulasztási ügyeit szigorúan ellenőrizzék, az iparos- és kereskedő tanonciskolai bizottságokat és ezek útján a tanonc-iskolák igazgatóit arra utasítsák, hogy az igazolatlan mulasztások ügyében a fennálló rendeletekhez pontosan és felelősség terhe alatt alkalmazkodjanak.

(**Vizsgák a jogakadémián.** A pécsi püspöki jogakadémián a javító és pótvizsgák folyó hó 9—14 között tartatnak meg; a vizsgázók eziranti kérvényeiket legkésőbb folyó hó hatodikáig kötelesek benyújtani dr. *Szeredy* József kanonok, jogakadémiai prodirektorhoz.

(**Tanítóképzései tanácsülés.** A csurgói tanítóképzésében folyó hó harmadikán igazgatói tanácsülés lesz, melyen *Salamon* József kir. tanácsos, pécsi tanfelügyelő is, — ki jelenleg szabadságon van ugyan, — részt fog venni.

Közgazdaság.

□ **Juhok szállítása.** A földmivelési miniszter tudomásulvétel végett értesíti a közlekedési vállalatokat, hogy az 1888. évi VII. törvénycikk végrehajtása tárgyában kiadott 1888. évi 40,000. számú rendelet 85. §-ában foglalt azon intézkedés, mely szerint a marhát szállítás közben minden huszonnégy órában egyszer meg kell itatni, mind a négy hasznos emlős allatra, tehát a juhra is vonatkozik.

TAVIRATOK.

— **Összehívták a Reichsrathot.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsből táviratozzák, hogy a Reichsrath szeptember 26-ára egybehívatott.

— **A király a hadgyakorlaton.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.)

Ó Felsége ma Ferenc Ferdinánd és Ferenc Salvator főhercegek kíséretében Buziásra utazott a hadgyakorlatokra.

Budapesti börze.

— Reich Jenő és Társa távirati jelentése. —

Bpest, szept. 2.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 8.36; későbbi szállítás: —. —. —
Tengeri, szep.: 4.47; őszre: 5.26. — Rozs, őszre: 6.65. — Zab, őszre: 5.35.

Az értéktőzsdén az árak a következők: Osztrák hitelrészvény: 360.10. — Magyar hitelrészvény: 395.50 — Államvasut: 357.10

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Daindoli új bor.

Ma szombattól kezdve

a 3 csillag vendéglőben

(szigeti országot 27. sz.) Daindoli új bor méretik ki.

Stern József

vendéglős.

Százezrei a
családoknak isznak
előszeretettel
naponta a

• Eljen! • Eljen! •

Kathreiner-féle Kneipp-malátakávé.

Menet a babkávénak egészségre ártalmas alkotórészeitől. Egyedül a Kathreiner-féle malátakávé az, mely annak illatát és kedvelt ízét magában foglalja. A Kathreiner-féle malátakávé étvágygerjesztő, könnyen emészthető, évek során át felnőttek és gyermekekre nézve egyaránt hasznosnak bizonyult. Legkitünőbb pótléka a babkávénak, valamint ajánlásra legméltóbb vegyülete is annak. Tekintettel az egészségre és takarékosagra, a valódi Kathreiner-nak többé egy háztartásból sem szabad hiányoznia.

Óvás az értéktelen utánzatoktól.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy **szikviz-gyáramat** a közel-múltban feltalált

„Favorit“

Syfon fejekkel ellátott szikviz-es üvegekkel is felszerelvény, azokat mint a közegészségre nagyfontosságukat, forgalomba hoztam. A „Favorit“ fejekkel ellátott szikviz-es üvegeknek alönye különösen abban áll, hogy eleje vétetik e csövön keresztül való ivásnak — ami a régi Syfonos üvegeknél lehető volt — s ezzel a csöveknek ragályos megfertőzése megakadályoztatván, a „Favorit“ fejekkel ellátott Syfonos üvegekből a szikviz teljes megnyugvással élvezhető.

Midőn még tudatnám, hogy megrendeléseket gyógyszer-táramban (Ferenciek-utca 1. sz.) elfogadok, újból is felhívom a n. é. közönség becses figyelmét a nagyfontosságú ujításra.

Tisztelettel

Sipőcz István

gyógyszerész.

Értesítés.

A Központi kávéház

tulajdonosa tisztelettel értesíti mélyen tisztelt vendégeit, hogy kávéházát

kijavítás és diszítés céljából

10—12 nap

zárva tartja.

1874. óta fennálló

Zongora-, harmonium és pianino-raktár

Goldstein J.

Pécsett, országut 56, (haltérrel szemben)

Legnagyobb választék

Zongora vont hurokkal

Zongora kereszt hurokkal

Zongora öntött kerettel

Zongora vashangolókkal

Zongora kereszt hangfogókkal

Zongora viszhangszeleppel.

Elismerő oklevél Pécs 1888.

Kacskovics Géza

fűszer és csemege kereskedő Pécsett, Jókai-tér 5. sz.

ajánlja legfin. Leipnik-Lundenburgi czukorját kis és nagy süvegekben, nemkülönben koczka-czukort 5 kilós csomagokban és kimérve, ugyszintén: **kitünő finom Cuba, Mocca, Arany, Jáva, Ceylon** nagyszemű, **Portorico, Santos és pörkölt-kávét**, valamint a **legkedveltebb pótkávét**. Továbbá: **Carolinai, Clace, Japán és Rangau rizseit és árpakásait. Hüvelyes áruit.**

Világítási anyagokat ugymint: finom amerikai, magyar és (szalon) **császár petróleum és különféle gyertyáit.**

Raktáron tart **legkiválóbb bel és külföldi sajtokat** u. m. **Ementali, Gorgonzola, Strachino, Groji, Parmezán, Linburgi, Romadour, Imperiál, Trapista, Tengeri, Kárpáti kövér téglasajtot, Késmárki- és Liptói-turót**, nemkülönben: **Halak és mustárokat, déli-gyümölcsöket, olajokat, kitünő Thea és Rumot, bel és külföldi cognacot.**

Ezen kívül kaphatók: minden néven nevezendő fűszer-árak, bel és külföldi likőrök, borok és pezsgők, valamint mindennemű ásvány- és savanyu-vizek.

Gőzhenger-malmi liszt raktára.

Naponta friss felvidéki és nagy alföldi **rozs-kenyér**, valamint **friss jégbehűtött sör, bor, likőr, pálinka és gyümölcs**. Az idény alatt **Arany-hegyi és Badeni szőlő.**

Dohány-tőzsde. Okmány bélyegek, váltók, úrlapok és összes postai cikkek, ugyszintén: **játék-kártyák és helybeni hírlapok** árusítása.

Árak a legjutányosabbak. Pontos kiszolgálás.

kitünő tisztelettel

Kacskovics Géza

fűszer és csemege-kereskedő.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek föl.

Allandó nagy

Butor-

kiállítás

Pécsett, Király-utca és Széchenyi-tér sarkán a „Pécsi takarékpénztár“ régi helyiségeiben

Mindennemű asztalos és kárpitozott butorokból

Ebédlők

Hálósobák

Uri szoba

Salon és

Boudoir berendezések.

Ó-német, Renaissance, Barock, Angol és Ampir kivitelben.

Rendkívüli olcsó árak.

Ugyszintén Angol és mindennemű I. rangú gyártmányu

kerékpárok (bicykli)

raktára.

FRIEDMANN KÁROLY és GÜNSBERGER

nagy-kanizsai villamos üzemű butor gyáranak raktárában.